

2/-

DATE LABEL

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

۱۵۰۰

۱۵۰۰

۱۵۰۰

"بسم الله الرحمن الرحيم"

خواجه محمد

۲
عوضا تو و درنگ فرمای تا گل تو رخسار
بن تق جهان مبین پی گل تو رخسار

حسب فرمایش شیخ حاجی رجب علیه صاحب و شیخ عبدالعزیز صاحب مدظل

بحسن صحت و کمال سعی خواجہ محمد صاحب غفرلہ تباریکہ او و الحی شمس الم

۶۱۸۷۰

مع لکھنؤ محلہ آیدن آما ہتھا ضامیر حسن ز طبع

Allama Iqbal Library
56589

J. & K. UNIVERSITY LIB.
Acc No 56589
Date 19.3.65

بسم الله الرحمن الرحيم

میتنهای بنی منتها و ستایشهای لا انتهای خلاصه را رواست که رایت والای آفرینش از فرشتن زمین تا عرش برین
چنانچه باید افراشت و تنای و افروخت و تراصانع را منسرت که آیت زیبای خلقت از تحت اثری تا فوق سما
به نهجیکه شاید نگاشت فلک الا فلک از بحر قدرت او قطره ایست و تیر اعظم از آسمان حکمت او ذره کنکرة قصر
کبرای جلالش فیج تر از انست که کند او ام بدانجا تواند رسید و فضای بیدای کمالش وسیع تر از انست که
طائر حقول در هوای او تواند پرید و صفات عظمتش از وصمت بدایت معراست و عظمت صفاتش از نقصت
نهایت منزله و مبرا مثنوی جهان بادشاها خدائی تراست و ازل تا ابد بادشائی تراست و تویی اول و آخر
جمله پسر نه آغاز داری نه انجام نیز و تو بخیر عقل دانش پناه و تصویب کار تو گم کرده را و درود نامحدود
و صلوة خیر معدود و نثار روضه منوره سرور کونین و کعبه دارین صاحب قاب قوسین که در تخصیص شریعت
خدا دقیقه از دقائق نامرعی نگذاشت و تجریر الکیه و ادعیه و افیه تحفه جناب فیضآب سلطان عرب و عجم
برگزیده آفریدگار عالم که در آرایش محفل شرع را حاصل تا فرع رای جهان آرای جز شریب پسندیده نگذاشت نظم
خاتم فستق سر انگینه از و ملک درویش را خزینه از و از همه خلق بیش دانسته و فقر را فقر خویش
دانسته و صلی الله علیه و آله و اصحابه سلم اما بعد ازین برای انور و خاطر ضیا گستر و انایان خرد و ور و عالی
رایان شهر پرور مخفی نوشتن نماید که بنده احقر و ذره افقر محمد جعفر ولد شیخ محمد فاضل که بتالیف این صحیفه رنگین

این بزمه ۱۲
سید آفتاب ۱۲
فضای حسن ۱۲
معه و سکون بای
نخاستن بیان که افنده در
بناک شود پاک
بافق عیب است
بیشی شش ۱۲
است کردن دره و گزشت
هر حبیب در مرتبه ۱۲

و تصنیف این رساله لطافت آفرین پرداخت آری ساکنان قصه بجزوست و قصه مذکور محالی است از اعمال سرکار
 ملک مستغرق بلاد هند خطه است و پذیر و مکانی است بی نظیر طاهرش چون باطن عارفان خدا آگاه صاف مصوفا
 و باطنش لبان ظاهری و لقمندان و الاجاه آراسته و خوشنما صبحش چون بیاض چهره سیه قدان راحت افزا
 و مرغوب و شامش مانند سواد دیده ماه خندان و دلکش و خوب قامت محبوبان و دلکشش سودا و طوبی و عارض مستوفان
 مشوش حسرت پریشان دهن و بران عالی رایش بر عطار و سبقت نموده و دست شجاعان ثابت پایش از بجزم
 گوی پردلی ربوده دل درویشانش از غایت استقامت چون حال ارباب اقبال غنی خاطر اغنیایش از نهایت
 ملائمت مانند ضمیر اصحاب فقر فارغ از منی اگر چه در آبادی شهرت خرد و کوچک واقع شده اما بمقتضای اقل
 جبال که ارض طور و الله لا عظم عند الله قد را و من لا بحضرت صمدیت قدش
 افزون است و منزلتش از احاطه فهم بیرون و دلیل درتش آنست که بسیاری از واصلان حق و مقبولان را و
 مطلق در سوادش آسوده اند خصوصاً زبده خدا آگاهان قدسی صفات قدوة شمعیدان صاحب کرامات نیت
 محفل جهان بجا روضه رضوان تلخ تارک افتخار گوهر درج اسرار سیاهی عظمت را زشنده فخر حضرت ملک عالم
 چون صدیق اکبر آوازه صدق صفایش در گنبد نیلگون پیچیده و مانده حضرت فاروقی طنطنه عدل و مجاهداتش
 از قاف تا قاف رسیده و بعنوان جناب عثمان گوی حیاء و آرزوم از عالم ربوده و بسان حیدر که از طریق سخاوت و
 کرم پیموده خاک آستانش قبله حاجات است و مسده فیض نشانش کعبه مراد شاخ و دوحه جلالش سرسبزه
 کشیده و پیچ شجره کمالش تحت الشری رسیده مردم دور و نزدیک از ترک و تاجیک بکرامتش معترف و مقربند
 و غنی و فقیر بقلیل عتبه گردون رتبه اش معزز و مختار نی صفوف ملائک باستان بوسی او ممتاز و فلک
 الافلاک برای طواف روضه منوره اش در این از جای والای خود در مقام دلپذیر اخیار نموده اشعا
 عمرکز تنیخ او معموره هند باسلام اندر آمدتالب سند به زب غاری که گرد از تنیخ خوشخوار
 بقدرت بت پرستان انکوسار کند حکمش سرای کفر غارت بتاید چرخ دیوشمارت پناه آید درش
 دنیا و دین را رواج از خنجرش تاج و گمین را فلک یک گوشه از ایوان قدرش زمین یک گل
 زشاد و ان صدرش از آنجا که شنا و صاف آن پیر صاحب کمال فراتر از انداز و هم و خیال است و ز بار بار
 و صفت و ستایش آن سر کرده شهدای و الاشکوه لالی لاجرم این شکسته بل مبادرت در مقام از او حبیب
 انکاشته سبب تالیف این نسخه لطیف را بمعرض عرض می دارد که چون سعادت طراز محمد نواز که این قصه را

حال با دفع جمع علی حلقه
 این فاضل و قریب جنت
 خداوند نفیخ خساره
 ناسند
 محسود شریک کرده
 جلال و کرامت و نام
 بی بی دلاور و سخاوت
 اغنیای جمع
 کجاست که سبب
 است و خدا از روی قدر و شرف
 است و خدا از روی قدر و شرف
 جهان با کسب جمع جنت
 رضوان نام دران کمال
 مجاهد با کمال کمال
 و شمش کرون
 کوه جبال عالم
 کند و در دفع جمع
 حلقه درخت از دلاور
 بنام و در دفع جمع
 در اصل و در دفع جمع
 بنام و در دفع جمع
 بنام و در دفع جمع

رابطه برادری میدار و بنا سازی دهر و بازی سپهر بر از قضیه سیه محال قانونی خود داشت و در وطن بالوفه مولف
 رسیده بخانه محمود لطف و توفیق شیخ پیر محمد ولد شیخ محمد یوسف استقامت و در زیاده خواهش خواندن
 نموده لیکن انشا یکه در خورد رس او باشد بر فور دست بهمند اوله این مستتمام مکتوبانی که در سالیان بام
 از طرف خود و بعض دولت مستدان عالی مقام و برادران ستوده منجر جام جمعی از بزرگان و عزیزان ارقام
 نموده بود و هر واحد از تکلف صنعتی خالی نیست منراهم آورده بترتیب آن پرداخت باستصواب
 حقائق و معارف آگاه قدوه درویشان ثابت قدم شیخ محمد خرم محسن برادر سیه نوع مرقوم ساخت نوع
 اول در مکاتبات نوع دوم در مراسلات نوع سوم در رفقات نوع اول در مکاتبات مکاتبات
 اول بخدمت ارشاد تآب قدوة السالکین زبدة العارفين مقبول حضرت خداوند شاه غلام شهنشاه
 از طرف مخدومی شیخ محمد خرم شتمبر تلازم پارچه تحریر یافت آفتاب هدایت آن زیب خرقه
 معرفت و ایقان زینت و لوق طریقت و عرفان و بیایچه کتاب خدا دانی خاتمه باب مسلمان خلاصه درگاه
 احدیت مقبول جناب محمدیت واقف عمل جبروت و ملکوت داننده اسرار لاهوت انکه جرح طمس قابل
 کلیم گرامش بی اعتبار است و کسوت زر نگار شمس پیش جبهه طمش جمیع در اجامه سالوس و یورجیم کسب
 کمال و چون کتان از ماه پاره گردیده و جناس خیاست ساس بحس مجابه اشش چو خفاش از خورشید در
 طلمت ناکامی خرید بر مفارق معتقدان راسخ الاعتقاد روشن و تابنده باد بعد از تسلیات عقیدت
 سمات و آرزوی خدمت لازم البرکت که در عرصه قرطیس نمی گنجد معروض عرض می دارم که این عبودیت کیش
 از ان پیش چکله امواد و لایمیدان فوت و فطر خاتم مروت محمد خاتم که از روی ظاهر برتن زیب از پریان و
 نیچ دارد و در باطن جز یاد حق همه اینچ می انکار و میگذازانید ناگاه از مدت شش ماه شوق اسلمی در نهانجا
 باطن این عقیده تمیز ظاهر و باطن استیلا یافته و آتش عشق کبریا از هر سینه دل را گرفت ناچار خانه
 جان را از متاع محبت دنیا خالی ساخته و ترک نوکری کرده بخانه رسیده و بگوشه خاکساری تنزیه
 شده به بندگی خداوند حقیقه که بر هر کس لازم است پیغمبر گردید و هر چند مردم نظر بر اینکه از هیچ مردم چه عیشت
 مقرر نیست زبان ملامت دراز کرده اما مقتضای **وَمَنْ يَتُوكَلِّ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ**
 ازین غم ندارد بلکه ازین جهت که روزهای نامرادی شب معراج مردان واقع شده کمال این جهان را است
 بحال خود بچتر از جمعیت و آرام می پسندارداری آنها که لذت فقر و فاقه یافته اند هزاران درم و دینار را

۱۰ تظف و تظف
 ۱۱ سرگشته حیران
 ۱۲ خاتم آخر و تظف
 ۱۳ سیه دیبا اعتبار آرایش
 ۱۴ جبروت عالم تجلی صفات
 ۱۵ بوی آفتابی و ملکوت عظم ملک
 ۱۶ طمس جلوه ساده ابرینمی
 ۱۷ چون بوی زخم نام کلام ستاره
 ۱۸ نیست طمس نامی ستاره
 ۱۹ از خورشید پیش ازین هم دون
 ۲۰ که در ولایت بنظر تظفین بگوشه
 ۲۱ حکمت بکسر حلیه
 ۲۲ پیشانی سحر
 ۲۳ سمات جمع محبت بفرجه
 ۲۴ کندی بر خدا پس ان خداوند
 ۲۵ بس است اور ۱۳۱

کثر از پیشانی شمرده اند و از اندیشه لطیف در گذشتن زبان چون قناعت کرده و همچنین از موس در رفت و بمانند
 رو یافته و جمله کت در این ملک و محراب ندانسته اند طبیعت در حریم صد رحمت پابلص منت نهاد
 مبرکه او از بار غزلت نیم بوی یافته و قبله امال و آمانی سلامت مراد این نامراد از ارسال این ساله من
 آنست که اگر توجه خاص کرمانه این قلیل البضاعت را چند ساعت در خلوت با سعادت بار خشنود از سر قدم
 بخود فیض موهبت بشتاب و آنچه برین ذره مثال گذشت و میگذرد به تحریر است غمی آید که مفصل بحث
 آن آفتاب سپهر کرامت التماس نماید فردا گریایم محرم تازه چو گل خار خار غم دل بیرون کس نسیم
 پیر این ولایت که هزار کسوت سکن ری و دارائی بیک تار آن نیز و تا یوم القیامت بقیامت نگرانت نیند جا
 مکاتبه دوم بخودت آدین بند شمرستان سخندان گره کشای عقد های معانی میر ملتانی از طرف محمد اکرم
 شتمبه تلامذم باد و تحریر یافت خالق ذوالجلال و صانع پر کمال که مکتبه را که کعبه شریف نجف مدینه طیار
 باستقامت سرور عرب و عجم محترم گردانیده مضمرست و شهر بخت بذات مجموع حسنات سراج محل صفوت
 و صفافاس مضار فطانت و ذکاوت سیل من سعادت مشتری بلذات سیادت نور باغ اصطفا نور حیران از رضا
 شیراز به بند نشو و نبساط سلسله جنبان بزم نشاط رونق پذیر دارد جریحه آخام جام خلاص محمد اکرم دعای صافی
 از رنگ زیبای رنگ که انوار استیجاب از ابتدای آن پیدا و سلامی مبر از شتابه ریائونیرنگ که آثار اجابت
 از آغاز آن بوی باشد محفل عدن منزل نموده مکشوف قلب که شک آئینه حلیت میگرداند که از روی
 مواصلا لازم الحشر نه بجایست که تجرید در اید و اشتیاق وافی البرکت بشتاب الیست که زبان بخت بر آن
 کشاید پدید شنیده ام سخن خوش که پیر کنعان گفت فراق یار نه آن می کند که بتوان گفت و علا و انهم
 فراق ناگفتنی از عدم یاد آوری آن طوطی بلند سخنوری چه نویسد که درین مدت گاهی تبشیرین مکاتبات شریف
 دل و دستان بخوری سر و علایمان مجور خوشوقت و سرور گردید صبح و شام این فکر که آیا چه قصیر این مسوره
 خوان اخلاص صورت گرفته که عوض آن اینهمه کم توجیهی بوقوع پیوست چون موم دگر که غم میگرداند و همیشه این
 اندیشه که خدا یا چه قصور در مراتب محبت ازین بوریانشین کلبه بر یا وجود آمده که در بدل آن چنین بجهنم طفت
 افتاد چون شمع فانوس الم میسوزد طبیعت مارا چور روز کار فراموش کرده آیا شکایت از تو کنم باز روزگار
 بر خلاف گذشته از ان مشکستن فرا ننگ توقع آنست که اگر خطای معلوم شده باشد از راه
 عفو فریاد اینک بخار آورده از التفات دوستانه محروم سازند لغت از گوشه دل مخرج

کثر از پیشانی شمرده اند و از اندیشه لطیف در گذشتن زبان چون قناعت کرده و همچنین از موس در رفت و بمانند
 رو یافته و جمله کت در این ملک و محراب ندانسته اند طبیعت در حریم صد رحمت پابلص منت نهاد
 مبرکه او از بار غزلت نیم بوی یافته و قبله امال و آمانی سلامت مراد این نامراد از ارسال این ساله من
 آنست که اگر توجه خاص کرمانه این قلیل البضاعت را چند ساعت در خلوت با سعادت بار خشنود از سر قدم
 بخود فیض موهبت بشتاب و آنچه برین ذره مثال گذشت و میگذرد به تحریر است غمی آید که مفصل بحث
 آن آفتاب سپهر کرامت التماس نماید فردا گریایم محرم تازه چو گل خار خار غم دل بیرون کس نسیم
 پیر این ولایت که هزار کسوت سکن ری و دارائی بیک تار آن نیز و تا یوم القیامت بقیامت نگرانت نیند جا
 مکاتبه دوم بخودت آدین بند شمرستان سخندان گره کشای عقد های معانی میر ملتانی از طرف محمد اکرم
 شتمبه تلامذم باد و تحریر یافت خالق ذوالجلال و صانع پر کمال که مکتبه را که کعبه شریف نجف مدینه طیار
 باستقامت سرور عرب و عجم محترم گردانیده مضمرست و شهر بخت بذات مجموع حسنات سراج محل صفوت
 و صفافاس مضار فطانت و ذکاوت سیل من سعادت مشتری بلذات سیادت نور باغ اصطفا نور حیران از رضا
 شیراز به بند نشو و نبساط سلسله جنبان بزم نشاط رونق پذیر دارد جریحه آخام جام خلاص محمد اکرم دعای صافی
 از رنگ زیبای رنگ که انوار استیجاب از ابتدای آن پیدا و سلامی مبر از شتابه ریائونیرنگ که آثار اجابت
 از آغاز آن بوی باشد محفل عدن منزل نموده مکشوف قلب که شک آئینه حلیت میگرداند که از روی
 مواصلا لازم الحشر نه بجایست که تجرید در اید و اشتیاق وافی البرکت بشتاب الیست که زبان بخت بر آن
 کشاید پدید شنیده ام سخن خوش که پیر کنعان گفت فراق یار نه آن می کند که بتوان گفت و علا و انهم
 فراق ناگفتنی از عدم یاد آوری آن طوطی بلند سخنوری چه نویسد که درین مدت گاهی تبشیرین مکاتبات شریف
 دل و دستان بخوری سر و علایمان مجور خوشوقت و سرور گردید صبح و شام این فکر که آیا چه قصیر این مسوره
 خوان اخلاص صورت گرفته که عوض آن اینهمه کم توجیهی بوقوع پیوست چون موم دگر که غم میگرداند و همیشه این
 اندیشه که خدا یا چه قصور در مراتب محبت ازین بوریانشین کلبه بر یا وجود آمده که در بدل آن چنین بجهنم طفت
 افتاد چون شمع فانوس الم میسوزد طبیعت مارا چور روز کار فراموش کرده آیا شکایت از تو کنم باز روزگار
 بر خلاف گذشته از ان مشکستن فرا ننگ توقع آنست که اگر خطای معلوم شده باشد از راه
 عفو فریاد اینک بخار آورده از التفات دوستانه محروم سازند لغت از گوشه دل مخرج

ن کلامی که از آنست

تحقیق کرده متدیج سازد در بیا جنبه لیسده اسلحه رسوم مشهور بزرگ ان اطراف شیخ خرم تحریر یافت نشاط خاطر و انبساط باطن و ظاهر
آن برگزیده انفس و آفاق عنوان صحنه وفاد وفاق سالک سبیل معانی باوی طریق خدا وانی ملاذ و التوق محض روز افزون باد
تشریح شوق آرزو مندی ویدار فرخی آثار که مانند حسن اخلاق آن مقبول باز گاه علی الاطلاق پایانی ندارد و مکشوف خاطر خطیر گردانیده
می آید در آن هنگام که آن سرمایه فضل و کمال برای دیدن محبان وفادار آمده کلیه احزان این نجیب را بنور جمال شریف منور نموده
میان ه نور و بادیه اخلاص و میان آن قدوة دانایان معنی طراز محمد شده بود که او اهل هنگام بهار که فراش باد صبا بساط طرب را
بغیر از مردین سیار آید و مشاطه روزگار شاهدان چنین نورسان گلشن را بجله نیر سیراید بغیرم سیر اول ابله این و باخیر سیریه
بعد از آن هر سو که صلاح محبت یک رنگ و یک بو باشد عنان غم موقوف خواهد شد لهذا الحال که موسم بهار در رسید یاران صادق الوداد
بر طبق عهد و قرار واد میباشند جوین آه انصاف آگاه اند بامول که زود بقدم نشاط از موسم سرور گردانند و یاران جبار از گمرانی و اهل
و اراده مخلصان هم بران مقرر شده که بعد آمدن آن حدین اشتقاق و دل قدوة درویشان آفاق شاه عبدالوہاب را که بنا بر
رای صاحب دل شناسا از شغل این دایره آساکناره گرفته و موضع مناسبه کرم و یاد صانع مطلق بشنوند اند باید ویکل فیض این
گلشن اقیان باید چید بعد از آن اگر صلاح آن سرمایه صلاح خواهد بود بجانب سلسون روانه شده و مرشد کامل باوی آگاهان مدینه
عراق حال سکونت شاه اشرف اسلامیه در تعالی وید و فایده کونین حاصل کرده شود و اسلام هر ساله چهارم برادر ستوده صفات
سرمایه جان دل محمد عاقل شکر بزرگ تا تحریر یافت برادر عزیز وافر تیز محرم اسرار حقیقت واقف غوامض طریقت بهر چه شاید محظوظ
و از آنچه نباید موقوف باشد بعد از مراتب شوق که با فوق آن مقصود نیست محقق نمائند شنیده شد که آن برادر فرخنده فرجام ران
هنگام که این نمونوی بود در خلوت نشسته در بر خود از جهان بسته بود و در قصه بچهره آمده بودند و آنکه با این جانب آگاهی و بهند باز
را می شنید از بعضی بسیار تاسف روی نمود زیرا که صحبت محرم با همراز و ملاقات هم نام و مسامحه و مانع خلوت نیست چنانچه
گفته بدیت خلوت از اغیار بایدی نیاز بود پس تین شجری آمدی بچاره بصر حال بعد ازین هرگاه بیاید فقیر را در حالیکه باشد
اطلاع داده بملاقات بخت ستم خود سرور سازند بدیت بچاره ملاقات و دستار است چه خط کند خضر از عمر جاودان تنه
السلامه شجری خدمت وانی برکت محمد و عکاشیم حافظ ابوالقاسم شکر بزرگ جیم تحریر یافت حافظ حقیقت ذات فیض ستم
آن نور بخش سیریه دین زینت افرازی برهم یقین فروزنده شمع علم و کمال قرار زنده لوای حلم و افضال ظلمات قلوب آبجیات
تاریکی خاطر را مشکات در کیتای فصاحت گوهر گران بجا کان بلاغت سر آمد و نشور ایا ربیک بین سر کرده دانایان قبیله گز
را در حفظ و عنایت خویش فرشتی بختای عالمیادار و بعد تقدیم آداب سلیم که صیغه معتقدان مییم است موضوعی این
و خاطر محزون میگردد که قبل ازین فضیلت و کمالات در دستگاه میسر شده بود و که قبله مستشرقان را نسخ الاغواق و کعبه

افق بجمع فایده نفس
ذات وفاق جمع افق بفرمود
بلوغ اده مراد این تمام
علم ۱۲ ساله
بگذاشتن سیریه
نورسان غم و درخت ۱۲
وکیل و اده ۱۲
مواضع خفیف مواضع
بجمع غم و ساس ۱۲
علاصق جمع غم و ساس
کلام پوشیده و در از در تمام
ای تالش فی اصل
م ادا از خود داشته ۱۲
دی بخت نام ماه سیریه
سین و شمع جمع ستم بزرگ
بسیار بود ازین بیایه
شکات کف چنانچه دان ۱۲
صیغه طرز و ۱۲
مکلف و اهل و احوال ۱۲
مکلف و اهل و احوال ۱۲

ساعتی آرامند در جاکردای سوزن تر کرب و بلا و اندک بوجای شرف و هوان الی و بطرف گرد و زیاده از آرام نرفت مسکنه
پانزدهم خدمت شایسته سکنی و هم میر معصوم شملک ترک ضا و تحیر یافت ابواب صحبت کامرانی ایاب مسرت و
شادمانی بر روی روزگار فرخنده آثار آن هنگام آری بزم نظم گسری زینت افزای محفل منیر پرورش شایسته از بند مجموعه
سخن بکند معانی نو کوسن خاقانی عصر فردوس و سهر کشاده آماده باد کعبه از اشتیاق انانی مشهور و رای صفا میگردد اندک محبت
و اقبال پناه فتح الامارت عز الالهاس که قدر دان معنی استانش اندو صبا بطبع سخن شناس و صحبت انایان نکته آفرین و سخنور
دقیقه گزین میل تمام دارند تا این وقت هر مجلس مذکور دشمنند بمیان آمده بر غیبت کمال طلبند از انواع رعایت اقسام عنا
بجا آورده الحال که تاریخ نوزدهم شهر محرم الحرام است ذکر مسائل فقه و پیانده فروع و مذکور که شخصی از اهل طبع این مسائل در مسلک
نظم نظام بد بسیار دوست و دیندار جوهر لیاقت و سخنانی آن مجموعه انش و سخنانی بسیار خوب و اشتیاق قدوم نیست لزوم
گردانیده چنانچه بشوق تمام خط طلب ارقام نموده مبلغ دویست و پیر بر آخر چ راه نرو آن خرد آگاه فرستاده اند امثل که در دوستان
تشریف آرد هر اسلحه شانزدهم میر محمد تقی دیوان صوبه بنگاله شملک ترک طایفه ریافت وزارت و محال بیابان
و عواید نگاه بعد از سلام خیر انجام و اشتیاق تمام کشوف آنکه در یو لایه و قانع صوبه بنگاله بعضی افسر و افسر رسیده که
بسات و ایالت پناه بشارت حلقه موضع سرنگر متعلقه زمین آسمی مفسد را محاصره کرده بعد بخارجی پنا و نرو و انجایان
فتح ساخته و زمیندار قوم را با بسیاری از متمران آن قوم که رفیق و نوکر او بودند قتل رسانیده و سیادت پناه میر محمد یادگار
سوخ نگار آنجا در افراد علی و سوانح معروضه شده که زمیندار را به نام از محاندان آن کوه سیده و قریب و عا کرده از کوه بنگاله
و بعد کشته شدن او کسانان مشارالیه آن قلعه را تصرف خود آورده حکم شرم و فغان محکم بخار اید یافت که سب و
درگاه خدایق پناه بان زارت محالی استگاه بنویسد که مقدمه فتح قلعه مذکور و قتل آن مقهور اوقاع و نفس الهی و حجاب
عالی آت معروض دارد و باید که موافق بر تسخیر قضایا تبلیج بعمل آرد العاقبه باخیر العافیه هر اسلحه مفتد هم خدمت
مجموعه فیض و فضل شیخ ابوالفضل شملک ترک طایفه ریافت مهربان مطاع و زارت و عواید پناه دیوان صاحب سواد و آری
بکیسه بیکه زمین از پرگنه مواردان محبت خرج خانقاه حقائق و معارف آگاه و در ایشان ثابت قدم شیخ محمد اکرم شسته
و اندک خصوصیت آنگاه جلالت سنگه چوهر آنجا با فقیر عمر کرده رفته که اراضی مذکور را در موضع نیل و متعلقه زمیندار
نویسند و به چون منصب حکومت آنحال بوجه امتحان فضل و کمال مزین و محال است آمال که نهی لازمه توجه و تکیه بمنزل قتل
که چوهر و قومین خوب و صالح از سواد آن قصه و به تصرف کسان شیخ مشارالیه و اگر در وقت نرو و نمایه السلام
هر اسلحه منور هم خدمت ابیدگار شیخ جلیل الله شملک ترک عین تحیر یافت ظل رحمت و سلایه حیرت بکوه

ساعتی آرامند در جاکردای سوزن تر کرب و بلا و اندک بوجای شرف و هوان الی و بطرف گرد و زیاده از آرام نرفت مسکنه
پانزدهم خدمت شایسته سکنی و هم میر معصوم شملک ترک ضا و تحیر یافت ابواب صحبت کامرانی ایاب مسرت و
شادمانی بر روی روزگار فرخنده آثار آن هنگام آری بزم نظم گسری زینت افزای محفل منیر پرورش شایسته از بند مجموعه
سخن بکند معانی نو کوسن خاقانی عصر فردوس و سهر کشاده آماده باد کعبه از اشتیاق انانی مشهور و رای صفا میگردد اندک محبت
و اقبال پناه فتح الامارت عز الالهاس که قدر دان معنی استانش اندو صبا بطبع سخن شناس و صحبت انایان نکته آفرین و سخنور
دقیقه گزین میل تمام دارند تا این وقت هر مجلس مذکور دشمنند بمیان آمده بر غیبت کمال طلبند از انواع رعایت اقسام عنا
بجا آورده الحال که تاریخ نوزدهم شهر محرم الحرام است ذکر مسائل فقه و پیانده فروع و مذکور که شخصی از اهل طبع این مسائل در مسلک
نظم نظام بد بسیار دوست و دیندار جوهر لیاقت و سخنانی آن مجموعه انش و سخنانی بسیار خوب و اشتیاق قدوم نیست لزوم
گردانیده چنانچه بشوق تمام خط طلب ارقام نموده مبلغ دویست و پیر بر آخر چ راه نرو آن خرد آگاه فرستاده اند امثل که در دوستان
تشریف آرد هر اسلحه شانزدهم میر محمد تقی دیوان صوبه بنگاله شملک ترک طایفه ریافت وزارت و محال بیابان
و عواید نگاه بعد از سلام خیر انجام و اشتیاق تمام کشوف آنکه در یو لایه و قانع صوبه بنگاله بعضی افسر و افسر رسیده که
بسات و ایالت پناه بشارت حلقه موضع سرنگر متعلقه زمین آسمی مفسد را محاصره کرده بعد بخارجی پنا و نرو و انجایان
فتح ساخته و زمیندار قوم را با بسیاری از متمران آن قوم که رفیق و نوکر او بودند قتل رسانیده و سیادت پناه میر محمد یادگار
سوخ نگار آنجا در افراد علی و سوانح معروضه شده که زمیندار را به نام از محاندان آن کوه سیده و قریب و عا کرده از کوه بنگاله
و بعد کشته شدن او کسانان مشارالیه آن قلعه را تصرف خود آورده حکم شرم و فغان محکم بخار اید یافت که سب و
درگاه خدایق پناه بان زارت محالی استگاه بنویسد که مقدمه فتح قلعه مذکور و قتل آن مقهور اوقاع و نفس الهی و حجاب
عالی آت معروض دارد و باید که موافق بر تسخیر قضایا تبلیج بعمل آرد العاقبه باخیر العافیه هر اسلحه مفتد هم خدمت
مجموعه فیض و فضل شیخ ابوالفضل شملک ترک طایفه ریافت مهربان مطاع و زارت و عواید پناه دیوان صاحب سواد و آری
بکیسه بیکه زمین از پرگنه مواردان محبت خرج خانقاه حقائق و معارف آگاه و در ایشان ثابت قدم شیخ محمد اکرم شسته
و اندک خصوصیت آنگاه جلالت سنگه چوهر آنجا با فقیر عمر کرده رفته که اراضی مذکور را در موضع نیل و متعلقه زمیندار
نویسند و به چون منصب حکومت آنحال بوجه امتحان فضل و کمال مزین و محال است آمال که نهی لازمه توجه و تکیه بمنزل قتل
که چوهر و قومین خوب و صالح از سواد آن قصه و به تصرف کسان شیخ مشارالیه و اگر در وقت نرو و نمایه السلام
هر اسلحه منور هم خدمت ابیدگار شیخ جلیل الله شملک ترک عین تحیر یافت ظل رحمت و سلایه حیرت بکوه

تحت جلالت کائنات و جلاله میافزاید حضرت اقدس همواره در پناه حضرت دو ابدال بوده خرم و خوشحال باشند بعد از دعوت
 مزین حیات و آرزوی دیدار حضرت آنحضرت نماید که صدقات و عوالمی منزلت دیوان صاحب سلطنت و خدمت شواخ گاری
 برگزیده مهوای بتایخ یازدهم شهر محرم بانی جنب تفویض نمود نیم شب در خلوت طلبیده و آنچه باید ارشاد فرموده خدمت کرده
 چنانچه ساعت در سر ارادت نگارنده لهذا نوشته میشود که آن بر خود ابرخت پوشیدنی و فرش دیگر استیلا که برای همراه
 مطلوب بموجب اظهار نمودند پیاده زود و شتاب شبان شب بفرستند و هر اسلحه نسبت به خدمت مقرب عتبه ربانی
 مقبول بارگاه محمد خنیا بخش الهامی سیاه شاه لطف اصف قادی از طرف اقبال و معالی پناه میان محمد حاتم شکر
 ترک کاف تحریر یافت پس در ضمن سلامت چتر سال بنده از چند سال بود اسلام در سردار دانا و سیل میخیزد تا بواسطه
 آن نخست این مرتب بعنوان مناسب بعضی اقدس اعلیٰ رسیده باعث توفیق جرات و صفح نامم او شود و بعد باین سعادت عظمی
 شرف شده بعد از آنستاق قدسی در آید تفصیلات و خطایا و مجربیه او را رسیده احد اراعیان و مقرران را برای عرض انتمقدم
 جرات نمی شود لهذا راه خاطر او در عقده تاخیر افتاد چون سخن والای انتمقدم آغز و فقیر پیش است و بپایه سر تا اثر تمام
 توجه فرموده آنحضرت مقدوره بعضی رسانند تا خواهش باطن او بر صحنه در آید تا بابت تابنده و دیندار اسلحه نسبت
 سوم شکر ترک لام تحریر یافت بر زمین ریزده خاندان مصطفی اسوه و دومان هر رضی صدر نشین بزم عزت و تمکین میر
 محمّد امین پوشیده و پنهان نمائند که پر روز از نوشته شیخ محمد فیروز خطا هر شد که در دامن کوهید شیر تبارخ دوم شهر حجب
 موضع ظفر پور را از صرف کسان شجیت و شرف پناه محمد نواز بر آورده خود بامر دم بسیار در آن موضع استقامت و بر زمین
 صباح آن ششخ مذکور بر آن موضع تاخت نموده در دامن مرقوم امحاصره کرد از طرفین جنگ عظیم در میان است فقیر بجز
 استماع این خبر جرات اثر زمینداران و هات پیش فرخ خوانده میخواست که روانه آنصوب شود درین اثنا استماع یافت که
 مفسد انگشت شکار و شیب ده برآمده آواره داشت آوار شدند هنگام آمدن جمعی کثیر از متمران تخمیر شده و امیر شدند بنا
 آن مرقوم خامه نیاز یکدیگر که اگر خبر فتح مقرون باشد در خدمت شیخ صاحب مبارک با و هات و در صورتیکه هنوز جنگ
 قائم باشد شبان شب گاهی هند که سرعت در انجا رسیده شریک کار گردید شاید محبت هم آغوش یار اسلحه نسبت
 چهارم بدست بی بدل استو که ای به ترک میم ترقیم یافت چهره روکار حجت آثار عنوان نسخته دوشت که فرست جز
 پوشیدار روشن عقل ستوده را کشتو که ای اجازه فضل حضرت اور زینا و راد و بعد فراوان اشتیاق که اگر نویسندگان
 آفاق اتفاق گردانید که گزشتیاق پیش آن فترتی پایان پذیرند واضح واضح باو که پایانی برگزیده شاه پور و غیره که وزارت و عوالم
 و سنگاه دیوان صاحب باجاره خواهاده بودند چنانست آنچه بر طبق قرار داد از آنجا رسانیده شد و حال سال نو

در سیده ترصدست که آن نصیر الان جانوی سے و کوشش بکار بند که بدستور سابق بایستی آن پریشان بجهت دوستداران نصیر
باشد زیاده چنانکه آیه هر اسله نسبت و نخست ترک لون بخدمت محاشفت اخلاق شیخ خدا بخش تحریر یافت استظهار
مخدوم خدمت بخشگی صوبه او و سیده سیدت محالی مرتبت میر صلابت که فقیر را در خدمت مشارالیه قدیم دوستیت
از حسن و سرور و مفرود گردیده و میر مرقوم که ببلده کوه رسیده در کلبه می خواوه فرود آمده بعد ملاقات یکدیگر طریقه شهر که میوه
الیه پیشه دست مطلوب است خیر طریقه جوب هر بوقت کار پوزاری ساطع هر ساخته مشتاق کرده لهذا تصدیع میدهم اگر
اراده چاکری در خاطر شریف باشد زود باید رسید السلام هر اسله نسبت و ششم به زبده و انایان شیخ نعمت الیه
ترک و او تحریر یافت ملاذ احباب اعتقاد اشنیده شد که به نام شخص در قصبه بار پیدا شده با آنها اگر کسی گرم
مردم بسیار افریخته ز ساخته حتی که آن اعتقاد و شرت بان نهاد اعتقاد می برسانیده اند از اینجا که مشارالیه مرد و غایب است
چنانچه پیش ازین در بلده بر می میسخت کلی از برادران خان عالیت صاحب خا متصرف شده که رنجیه رفت باید که آن استظهار زنهار
از دست آنکارم و غانه چشند بکرم دیگر از اینمخته آگاسارند تا احد چیر یا پیشین بامید کیمیا بان عیاسر ایا
واده ضائع نکند زیاده یاده است هر اسله نسبت و ششم خدمت شفیق ذوالاحترام شیخ محمد نظام بزرگ با تحریر یافت
فیض بخشا عا مشا درینولا از نوشتجات اخلاص ساس شود اس معلوم شد که میر محمد با خدمت کرد و بزرگ پرگنت
پایستی سرکار باقی آباد که از حضور لامع النور محمد رضوی برادر فدوی مقرر است بنام یکی از آشنایان خود میگرد و مرغه
وزارت و عوالت نیز بر آنست از اینجا که این تحیف را در خدمت دیوانه چندان عبودیت در روشن نیست و محضر
بر تطف انحراد بخش نامرادان نمانان مشاوان می باشد امید و است که در بنیاب کو طریق الطاسع مرغی گردد که
خدمت آنحال برادر حقیقه سگان کمال باشد عفو دولت در تری و تزیاید هر اسله نسبت و ششم بزرگ یا تحریر یافت
عروس مطالب و مقاصد هم خوش ملازمه بان استظهار و دوستان خج اجهه حیا با و بعد الوف شوق و صلب آرزو کوشش
خاطر آنکه در آن هنگام که محاصر تمام حکومت پرگنه نگرام مستقا داشت مبلغ یا فیضیول بفرمان بعضی بات بوعده چها
ماه و شگردان و ادویه اتفاق در میان ایشان برادران پرگنه از غول می خواوه بهر قدر رفعت و شرافت پناه خواجه محمد تعلق گرفته
خواجه مذکور قرار داده بودند که مبلغ مسطور برو عده مذکور بمحض وصول آورده رسانده خواهد شد بآزان توجه نکرد و کمال
که محال مرقوم با تمام خدمت و الامقام در آمده ابرام نیست که بهلا زمان امر شو که آن زرا برسانند که از کرم هم دوخته
والسلام قسم سوم در رقعات قواعد اول مشتمل بر صنعت تجنیس لفظی و اجاب الوجود و جوفانض الجودان بمن جرم داد
ملک آفتابیش خدا و سرایه سید و صلاح محمد علی ابریا و انبساط جلوه گردارد بعد عا که و اصولی منه نامو

نصیر الان جانوی سے و کوشش بکار بند که بدستور سابق بایستی آن پریشان بجهت دوستداران نصیر
استظهار اوقات و ملاقات من
نصیر الان جانوی سے و کوشش بکار بند که بدستور سابق بایستی آن پریشان بجهت دوستداران نصیر
ملاذ احباب اعتقاد اشنیده شد که به نام شخص در قصبه بار پیدا شده با آنها اگر کسی گرم
مردم بسیار افریخته ز ساخته حتی که آن اعتقاد و شرت بان نهاد اعتقاد می برسانیده اند از اینجا که مشارالیه مرد و غایب است
چنانچه پیش ازین در بلده بر می میسخت کلی از برادران خان عالیت صاحب خا متصرف شده که رنجیه رفت باید که آن استظهار زنهار
از دست آنکارم و غانه چشند بکرم دیگر از اینمخته آگاسارند تا احد چیر یا پیشین بامید کیمیا بان عیاسر ایا
واده ضائع نکند زیاده یاده است هر اسله نسبت و ششم خدمت شفیق ذوالاحترام شیخ محمد نظام بزرگ با تحریر یافت
فیض بخشا عا مشا درینولا از نوشتجات اخلاص ساس شود اس معلوم شد که میر محمد با خدمت کرد و بزرگ پرگنت
پایستی سرکار باقی آباد که از حضور لامع النور محمد رضوی برادر فدوی مقرر است بنام یکی از آشنایان خود میگرد و مرغه
وزارت و عوالت نیز بر آنست از اینجا که این تحیف را در خدمت دیوانه چندان عبودیت در روشن نیست و محضر
بر تطف انحراد بخش نامرادان نمانان مشاوان می باشد امید و است که در بنیاب کو طریق الطاسع مرغی گردد که
خدمت آنحال برادر حقیقه سگان کمال باشد عفو دولت در تری و تزیاید هر اسله نسبت و ششم بزرگ یا تحریر یافت
عروس مطالب و مقاصد هم خوش ملازمه بان استظهار و دوستان خج اجهه حیا با و بعد الوف شوق و صلب آرزو کوشش
خاطر آنکه در آن هنگام که محاصر تمام حکومت پرگنه نگرام مستقا داشت مبلغ یا فیضیول بفرمان بعضی بات بوعده چها
ماه و شگردان و ادویه اتفاق در میان ایشان برادران پرگنه از غول می خواوه بهر قدر رفعت و شرافت پناه خواجه محمد تعلق گرفته
خواجه مذکور قرار داده بودند که مبلغ مسطور برو عده مذکور بمحض وصول آورده رسانده خواهد شد بآزان توجه نکرد و کمال
که محال مرقوم با تمام خدمت و الامقام در آمده ابرام نیست که بهلا زمان امر شو که آن زرا برسانند که از کرم هم دوخته
والسلام قسم سوم در رقعات قواعد اول مشتمل بر صنعت تجنیس لفظی و اجاب الوجود و جوفانض الجودان بمن جرم داد
ملک آفتابیش خدا و سرایه سید و صلاح محمد علی ابریا و انبساط جلوه گردارد بعد عا که و اصولی منه نامو

مصول شادمانی گردید و مضمون مندرجه درجه و وضع یافت حسب ارشاد آن شمشاد صدیق و او یک نعلین شادمانی
نموده بدست عبد الرسول رسول ساخته امید که همبیرین بنوال یار آوری که هر آینه آینه صدیق و او یک نعلین شادمانی
ارام بخش این مسکین بی تسکین باشند رفته و هم شتم صفت لفظ غیر منقوط واحد احد مسمی رسم و داد طره عامه رسد
مجموعه حاجات همواره مسرور دارد دعا و سلام محاسن مطهر آمده معلوم دل محصور گردد که دارد اداری هر که روح آگاه دارد
از وصول آن عمل عادی کار مردم ادراک کرده است که دل مکرم در کل مواطیاع دارد المهر عاکه حامل مرسله محکم کامل اراده دگا
والا کرده و در هر علم کامل دارد آنال که ماده او رسم صنادر گردد که مراد او در عرصه حصول سد رفته سوم شتم صفت حروف منقطع
دو و در آن آرام دل دوران را از آن دوران دور دارد دوری آن محقق و در دو روح و دل در دفاه زار و رخ زرد دارد
بلیت را از زردم زرد دوری او + در دل دارد زرد و زار به رب و دور و در آن دل دارم را در دارم که از دار
آن روی در دل بود و در دارم آه و زاری از دوری او + فوق دل آن دی دارم آرزو + رفته چهارم شتم صفت الفاظ
موصول بدستی که تسبیح فرستاده بود تحریر یافت صحیفه لطیفه مجموعه خلعت شمع محفل محبت شیخ محمد شفیق مع یک
تسبیح عقیق عیش بخش خیف محمد عطف گشت چشم که تانیل صحبت همه صحبت همیشه همبیرین نعلین شادمانی خط به
حب کیتا منبسط کند رفته پنجم شتم صفت و اشع الشفتین یعنی از خواندن لب لبب برسد تحریر یافت ایند
تعالی آن والا گوهر عالی نژاد ستوده که خیر خجسته نهاد شیخ سجاد از نیرنگی روزگار و نا بهجاری دور دارد در حرمت خوشتر
دانشه شاد و خوشوقت دارد آرزوی دیدار شیراز نیست که در تحریر آید مشوق نقای زیاد از آن که دمان در شرح آنکشا
خصوصا در نوا از لسان کسان استنهادی شیخ احسان ظاهر شد که ایشان شهر شوال حجت دیدن دست آن حیرتکار
رای آن نوا خواهند خواست دل صد چندان گشته و استیلا خاطر از انداز که گشته آری فرد و عده وصل چون شود نزد
آتش شوق نیز تر گردد و توقع آنست که در خواراده خاطر حطیر دایر دوستان را رشک گلستان سازند و شنگ دلها را از دار
وصل نعل گردانند زیاده یاده است رفته ششم شتم صفت که در خواندن لب لبب برسد ملازمه بر این معاذ مخلصان میان
محمد زین یوسته شمول مرام ملک المنان باشند مکتوب مرغوب مسرت استکوب مصوب محب محب آمده بهجت بخشید بر مطلب
محمد محصور که مرقوم بود موافق ایما ی چشم سر انجام ینماید متوقع که همین نخطبتر قیرم کلمات انبساط شمیم استیلاج بخش همبان
صمیم باشند بیشتر سادت نمود رفته هفتم شتم صفت از امان در مخزن اشتیاق مع اخلاق غنی آفاق محروم فصل
حضر خالق علی الاطلاق باشند پس از روی نی پایان اشتیاق فراوان مرقوم باطن فیض ملوطن میماید از آن روز که آن گل
شدن بریاض فرز آنکاز مجلس یاران یکدل مراحلی بیای غربت شدند دل گیرگان همین یک رنگی چون تن حجابان

مضمون مندرجه درجه و وضع یافت حسب ارشاد آن شمشاد صدیق و او یک نعلین شادمانی
نموده بدست عبد الرسول رسول ساخته امید که همبیرین بنوال یار آوری که هر آینه آینه صدیق و او یک نعلین شادمانی
ارام بخش این مسکین بی تسکین باشند رفته و هم شتم صفت لفظ غیر منقوط واحد احد مسمی رسم و داد طره عامه رسد
مجموعه حاجات همواره مسرور دارد دعا و سلام محاسن مطهر آمده معلوم دل محصور گردد که دارد اداری هر که روح آگاه دارد
از وصول آن عمل عادی کار مردم ادراک کرده است که دل مکرم در کل مواطیاع دارد المهر عاکه حامل مرسله محکم کامل اراده دگا
والا کرده و در هر علم کامل دارد آنال که ماده او رسم صنادر گردد که مراد او در عرصه حصول سد رفته سوم شتم صفت حروف منقطع
دو و در آن آرام دل دوران را از آن دوران دور دارد دوری آن محقق و در دو روح و دل در دفاه زار و رخ زرد دارد
بلیت را از زردم زرد دوری او + در دل دارد زرد و زار به رب و دور و در آن دل دارم را در دارم که از دار
آن روی در دل بود و در دارم آه و زاری از دوری او + فوق دل آن دی دارم آرزو + رفته چهارم شتم صفت الفاظ
موصول بدستی که تسبیح فرستاده بود تحریر یافت صحیفه لطیفه مجموعه خلعت شمع محفل محبت شیخ محمد شفیق مع یک
تسبیح عقیق عیش بخش خیف محمد عطف گشت چشم که تانیل صحبت همه صحبت همیشه همبیرین نعلین شادمانی خط به
حب کیتا منبسط کند رفته پنجم شتم صفت و اشع الشفتین یعنی از خواندن لب لبب برسد تحریر یافت ایند
تعالی آن والا گوهر عالی نژاد ستوده که خیر خجسته نهاد شیخ سجاد از نیرنگی روزگار و نا بهجاری دور دارد در حرمت خوشتر
دانشه شاد و خوشوقت دارد آرزوی دیدار شیراز نیست که در تحریر آید مشوق نقای زیاد از آن که دمان در شرح آنکشا
خصوصا در نوا از لسان کسان استنهادی شیخ احسان ظاهر شد که ایشان شهر شوال حجت دیدن دست آن حیرتکار
رای آن نوا خواهند خواست دل صد چندان گشته و استیلا خاطر از انداز که گشته آری فرد و عده وصل چون شود نزد
آتش شوق نیز تر گردد و توقع آنست که در خواراده خاطر حطیر دایر دوستان را رشک گلستان سازند و شنگ دلها را از دار
وصل نعل گردانند زیاده یاده است رفته ششم شتم صفت که در خواندن لب لبب برسد ملازمه بر این معاذ مخلصان میان
محمد زین یوسته شمول مرام ملک المنان باشند مکتوب مرغوب مسرت استکوب مصوب محب محب آمده بهجت بخشید بر مطلب
محمد محصور که مرقوم بود موافق ایما ی چشم سر انجام ینماید متوقع که همین نخطبتر قیرم کلمات انبساط شمیم استیلاج بخش همبان
صمیم باشند بیشتر سادت نمود رفته هفتم شتم صفت از امان در مخزن اشتیاق مع اخلاق غنی آفاق محروم فصل
حضر خالق علی الاطلاق باشند پس از روی نی پایان اشتیاق فراوان مرقوم باطن فیض ملوطن میماید از آن روز که آن گل
شدن بریاض فرز آنکاز مجلس یاران یکدل مراحلی بیای غربت شدند دل گیرگان همین یک رنگی چون تن حجابان

پنهانی گزیده بلکه هیچ ساکن این لوح را روح از تن صیده بلیت جوان جان جهان گشتن از چمن بیرون بذر دان شد
 جان غان چمن گوی تن بیرون می بین مشعل سببی سازد که بفرجی فرخندگی آمدن آن مسیح آفاق باین زمین اتفاق افتاد
 تا افسردگان ادوی فراق از وصال جان بخش آن دلالتش زندگی و تازگی از سرگزید رفته ششم براد سعادت غش تیج
 خدایش مشتمل بر صنعتی که نقطه حروفش بالا باشد سعادت مند اگامگار آمدت دو ماه است که رفعت غنما و ستگاه حسنیان
 دهنده از خدمت لمانت سرکار بپرد خدای شده انتظاری آمدن عاملی که از حضور موفور از سر مقرر گشته دارند و الحال از نوشته مختص
 دوستان محمد زمان طلبه شد که عامل مذکور در مقام مقرر از عارضه در شکم در گذشت لهذا از ان کامگار ترست که از محفل با استغفار
 مفصل مرقوم سازند تا معلوم شود که مسطور از که ام طرف مسعود السلام رفته ششم بی دست شیخ محمد بن شمس که نقطه
 حروفش پائین باشد صاحب امیر اسلام و سکه گرامی و در سینه رسید موجب بر سرور گردیده در باب سید محمد ارباب که
 مسطور بود حسب ایامی که میرسد در راه بهید دینی اس حسن ملازم هم سرکار گوهر یا کرم میر محمد اکریم سپهر امید دارد که
 چاکری موی الیه بطوریکه باید میرسد آید و السلام رفته و هم بجهت استیاض شیخ الداد مشتمل بر صنعت و بحرین ابیات ای گل
 پاکیزه مانع و داد و بردل انامی تو مخفی مباد که غم بچران تو دل بشاد نیست کشتودل بی خست آباد نیست و خواست
 از دیده و طاقت تن به رنگ شد از چهره و نطق از دهن و لاجرم از حضرت عز و جلال و دم بم منت لست و الف
 که بد از وصل تو عیش و سرور و پرده هجرت کشد از پیش و در تا دم صحبت ز تو دارم جا و کره لطف و ز روی وفا
 یاد کن از نامه پیغام خویش شاد کن از رفته ارقام خویش رفته یازدهم بی دست ناظم نظم محمد کشیش شیخ شمس
 بر صنعت نظم و ترا بیات دلخواه از افتوت آئینا چاره ساز اخطوفت آئینا مدتی شد که از جناب شریف
 خط سبب این نحیف ضعیف و رسید از نیم شب روز و خاطر دوستانه و زهد شدت و سوز میکشد مهربان
 که یکبار آن ستوده صفای چنین به معنای فرمود این آئین آشنائی بود بلکه بیگانگی است بعد از این و
 چشم زان زین محفل تمکین از آنکه از نامه یاد فرماید تا دل خسته در نشاط آید و رفته و از و هم بیاد بکتا محفل
 کلفا گوش هم آمده خرید و رادانش گستر از ان قلید خبر از ارگوشی آسوده کرده و انایان بهر نوش گوش این مخلص
 حقه گوش سیده قرار و آرام مطلق از گوشه خاطر میرسد و تن مانند گوشه های کنایه بیت گوش تو شنیده ام
 که دردی دارد و در دل من مگر گوش تو رسید به سمیع بی گوش تقدس تعالی عار گوشه نشینان گوشه نامه و گوشه
 آجا آئینا نمونه آنگوشه جریه و مردی ساز گوشمال زمانه معلوم دارد و زود مرده شفا گوش این گوشه گفته با و فارسان
 تا مقاطع تقدیر لعل از آتش عرائس بام و لیست گوش حال کما گوشواره خرمی خوشی ازین محلی باد رفته و نیز

۱۰ مسطور از قوم افغان
 ۱۱ مسطور از قوم افغان
 ۱۲ مسطور از قوم افغان
 ۱۳ مسطور از قوم افغان
 ۱۴ مسطور از قوم افغان
 ۱۵ مسطور از قوم افغان
 ۱۶ مسطور از قوم افغان
 ۱۷ مسطور از قوم افغان
 ۱۸ مسطور از قوم افغان
 ۱۹ مسطور از قوم افغان
 ۲۰ مسطور از قوم افغان
 ۲۱ مسطور از قوم افغان
 ۲۲ مسطور از قوم افغان
 ۲۳ مسطور از قوم افغان
 ۲۴ مسطور از قوم افغان
 ۲۵ مسطور از قوم افغان
 ۲۶ مسطور از قوم افغان
 ۲۷ مسطور از قوم افغان
 ۲۸ مسطور از قوم افغان
 ۲۹ مسطور از قوم افغان
 ۳۰ مسطور از قوم افغان
 ۳۱ مسطور از قوم افغان
 ۳۲ مسطور از قوم افغان
 ۳۳ مسطور از قوم افغان
 ۳۴ مسطور از قوم افغان
 ۳۵ مسطور از قوم افغان
 ۳۶ مسطور از قوم افغان
 ۳۷ مسطور از قوم افغان
 ۳۸ مسطور از قوم افغان
 ۳۹ مسطور از قوم افغان
 ۴۰ مسطور از قوم افغان
 ۴۱ مسطور از قوم افغان
 ۴۲ مسطور از قوم افغان
 ۴۳ مسطور از قوم افغان
 ۴۴ مسطور از قوم افغان
 ۴۵ مسطور از قوم افغان
 ۴۶ مسطور از قوم افغان
 ۴۷ مسطور از قوم افغان
 ۴۸ مسطور از قوم افغان
 ۴۹ مسطور از قوم افغان
 ۵۰ مسطور از قوم افغان

